MAGYAR-NÉMET INTÉZET
AZ EURÓPAI EGYÜTTMŰKÖDÉSÉRT

BERLINI GYORS – A HÉT FŐ HÍREI HÉTFŐN

2026. november 2.

1. Új partnerségek kiépítéséért járt Ázsiában Friedrich Merz

2026. október 26. és 30. között Szingapúrban, Japánban és Dél-Koreában járt Friedrich Merz (CDU) kancellár azzal a céllal, hogy a globális változások idején tovább mélyítse Németország biztonságpolitikai és gazdasági együttműködését ezekkel az országokkal. Az út első állomásán, Szingapúrban Lawrence Wonh miniszterelnök és Merz hangsúlyozták, hogy a kereskedelmi kapcsolatok mellett mindkét ország fokozni szeretné együttműködését a digitalizáció és a mesterséges intelligencia területén, valamint a védelmi és biztonságpolitika terén is – ehhez konkrét megállapodást dolgoznak ki a kiberbiztonság területén. A kancellár ezen kívül az 1980 óta létező, neves „Singapore Lecture" előadássorozat keretében tartott egy beszédet. Ebben a szövetségi kormány négy külpolitikai alapelvét fogalmazta meg az új geopolitikai korszakra vonatkozóan. Így Németország elsősorban a globális szövetségekre helyezi a hangsúlyt, másodsorban saját ellenállóképességét erősíti meg, harmadik dimenzióként a nemzetközi rendet próbálja fenntartani, negyedszer pedig továbbra is a párbeszédre és a diplomáciára kíván támaszkodni.

Japán tartózkodása során Merz a német–japán üzleti csúcstalálkozón is felszólalt. Ebben a kancellár a nagyobb beruházások, a technológiai együttműködés és a szabad, szabályokhoz kötött kereskedelem mellett szállt síkra. „Ha Németország és Japán egyesíti erősségeit, akkor új lehetőségek nyílnak meg, amelyeket egyetlen vállalat sem tudna egyedül ugyanolyan módon kiaknázni" – hangsúlyozta. Ezt követően pedig meglátogatott egy német partnerrel együttműködő japán vállalatot. A kancellár ezen kívül egyik nyilatkozatában kiemelte, hogy „nagyon intenzív" vitát folytattak arról, hogy „újra fel kell-e venni a tárgyalásokat egy közös kereskedelmi megállapodásról az ASEAN-államok és az Európai Unió között". Németországot ebben a folyamatban „rendkívül fontos partnernek" tekintik, többek között „az Európai Unióban betöltött erős pozíciója" miatt is. „Bár földrajzilag több ezer kilométer választ el bennünket egymástól, sok szempontból mégis valódi szomszédok vagyunk" – mondta a kancellár. Ennek megfelelően a kormányfő egy új politikai szövetség létrehozását javasolta a szabályozott világkereskedelem érdekében. A szövetség célja az lenne, hogy megvédje, erősítse és továbbfejlessze a nemzetközi megállapodásokon alapuló árucsere-rendszert, miközben nem lenne hivatott leváltani a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO), ugyanakkor előmozdíthatná a WTO sürgősen szükséges reformjait, valamint, ha a tagországok a szabályokon alapuló rendet veszélyben látnák, közösen reagálhatnának. A szavakat Japánban azonban tettek is követték, így a kancellár látogatása során mintegy 30 együttműködési megállapodást írtak alá állami és magánszintű együttműködések keretében.

Ötnapos ázsiai útjának zárásaként Friedrich Merz Dél-Koreában is egy, a nemzetközi szabályokon alapuló szabadkereskedelmet támogató globális hálózat létrehozása mellett szállt síkra. A német gazdaság Ázsiai-Csendes-óceáni konferenciájának szöuli megnyitóján a CDU elnöke kijelentette, hogy a változó geopolitikai helyzet közelebb hozza egymáshoz a hasonló gondolkodású

partnereket. „Határozottan összefogunk az egyoldalúság, az autokratikus hatalmi politika és a nemzetközi jog megsértése ellen” – hangsúlyozta. „Ha az ellátási láncok politikai játékszerré válnak, ha a kulcsfontosságú technológiákhoz való hozzáférést akadályozzák, vagy ha a nyersanyagok biztosítására irányuló erőfeszítések inkább hatalmi erődemonstrációt szolgálnak, mint tisztességes partnerséget, az veszélyezteti a növekedést, a jólétet és végső soron egész régiók biztonságát” – mondta Merz. Ilyen kereskedelmi gyakorlatokkal elsősorban Kínát szokták vádolni. Az Ázsia–Csendes-óceáni konferencián mintegy 1000 gazdasági képviselő vett részt Németországból és az indiai-csendes-óceáni térségből, és számos vállalati megállapodást írtak alá, különösen a startupok és a mesterséges intelligencia területén.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson ide, ide és ide.

2. Tüntetéshullám Németország-szerte

A médiában leginkább csak „németországi Gen Z-tüntetésekként” hivatkozott hétvégi demonstrációkra érkezett politikai reakciókban feltűnően nagy hangsúlyt kapott az erőszakos cselekmények elkövetőinek feltételezett migrációs háttere és fiatal életkora. A hesseni tartományi belügyminiszter, Roman Poseck (CDU) például úgy fogalmazott, hogy a frankfurti zavargások résztvevői „túlnyomórészt migrációs hátterű közegből” érkeztek. A több mint harminc német városban meghirdetett demonstrációk jelentős része azonban békésen zajlott, az esti zavargásokban pedig a hatóságok szerint olyan csoportok is részt vettek, amelyek nem kapcsolódtak a szervező kezdeményezéséhez. Az október 31-i, „Gen Z regelt” mottóval meghirdetett országos tiltakozónapon ugyanis a szervezők eredetileg több mint 180.000 résztvevőre számítottak, végül saját adataik szerint mintegy 120.000-en vonultak utcára. A demonstrálók az oktatás finanszírozásának növelését, a megélhetési költségek emelkedésének megfékezését, a társadalmi terhek igazságosabb elosztását, a hatékonyabb klímavédelmet és az állami megfigyelés visszaszorítását követelték. Határozottan elutasították a sorkatonaság visszaállítását is, hangsúlyozva, hogy a fiatalok jövőjéről nem dönthetnek az ő részvételük nélkül. A kezdeményezés szerint a fiatalok helyzete egyre bizonytalanabb, miközben problémáik és jövővel kapcsolatos aggodalmaik nem kapnak kellő figyelmet.

A tüntetések napközben többnyire békésen zajlottak. Berlinben a rendőrség mintegy ötezer, a szervezők tízezer résztvevőről számoltak be, Frankfurtban pedig akár nyolcezren is csatlakozhattak a felvonuláshoz. Nina Kolleck, a Potsdami Egyetem oktatás- és demonstrációkutató szakértője szerint ebben szerepet játszhatott a – főként a franciaországi történések utáni – erőszakos cselekményektől való félelem, valamint az is, hogy a Szövetségi Diákönkormányzati Konferencia (BSK) nem mozgósított a rendezvényre. A szervezet a kezdeményezés nem kellően átlátható szervezeti hátterével indokolta távolmaradását. Az esti órákban végül több városban is elfajult a helyzet: Frankfurt belvárosában üzletek kirakatait törték be, boltokat fosztottak ki, és Molotov-koktélokat, valamint pirotechnikai eszközöket dobtak rendőrökre. A hesseni belügyminisztérium több mint száz sérült rendőrről, mintegy 54 őrizetbe vételről és számos megrongált üzletről számolt be. Roman Poseck becslése szerint 1000–1500 erőszakra hajlamos rendbontó lehetett jelen, akik között szélsőbaloldali csoportok és migrációs hátterű fiatalok is voltak. A hatóságok szerint a 13 és 29 év közötti gyanúsítottak közül többen nem is Frankfurtból, hanem a környező településekről érkezhettek. Kölnben a dóm és a főpályaudvar környékén alakultak ki összecsapások: a rendőröket palackokkal és más tárgyakkal dobálták meg, a zavargásokban 23 rendőr sérült meg. Hamburgban

barikádokat gyújtottak fel, és szintén támadások érték a rendőröket; Berlinben egy másik, a „Gen Z hat genug!" nevű csoport demonstrációján történt kő- és petárdadobálás. Más városokban, például Münchenben, Drezdában és Chemnitzben a rendezvények túlnyomórészt békésen zajlottak. Fontos körülmény, hogy a hatóságok eddigi megállapításai szerint az erőszakos cselekményekben több olyan csoport is részt vett, amely nem állt kapcsolatban a „Gen Z regelt" kezdeményezéssel. A szervezők maguk is elhatárolódtak minden erőszakos cselekménytől, és hangsúlyozták: a békés tiltakozás, a demokratikus értékek és a szabad véleménynyilvánítás mellett állnak. A mozgalom egyik szóvivője szerint az esti eseményekre nem volt befolyásuk, a demonstrációk valódi üzenetét pedig az a több tízezer fiatal fogalmazta meg, aki békésen vonult utcára.

A politikai reakciókban egyszerre jelent meg az erőszak határozott elítélése és a fiatalok követeléseinek elismerése. Alexander Dobrindt (CSU) szövetségi belügyminiszter elítélte a zavargásokat, és azokért az „erőszakra kész baloldali csoportokat, valamint a bevándorló közegből kikerülő rendbontókat" tette felelőssé. „A randalírozókat és fosztogatókat azonosítani fogják, és felelősségre vonják" – jelentette ki. Egyúttal méltatta a rendőrség fellépését, miszerint: „a rendőrség rendkívül elkötelezett munkájának köszönhetően sikerült megakadályozni a Párizsban tapasztaltakhoz hasonló erőszakhullámot". A rendőrszakszervezetek eközben nagyobb politikai támogatást és megfelelő felszerelést sürgettek.

Más politikusok ezzel szemben arra figyelmeztettek, hogy az erőszak nem fedheti el a demonstrációk mögött meghúzódó társadalmi problémákat. Karin Prien (CDU) szövetségi oktatási miniszter jogosnak és fontosnak nevezte a fiatalok követeléseit, különösen az oktatási esélyegyenlőség kérdését, amely Németországban továbbra is szorosan összefügg a társadalmi háttérrel. Az SPD és a Zöldek képviselői szintén arra szólították fel a kormányt, hogy vegye komolyan a fiatalok jövővel kapcsolatos aggodalmait. A tiltakozó mozgalom mindenesetre folytatni kívánja az akciókat. November 2. és 6. között iskolákban és egyetemeken szerveznek megmozdulásokat, november 20-án pedig csatlakoznának a nemzetközi ifjúsági sztrájkhoz. Ezen a napon már a korábban távolságot tartó Szövetségi Diákönkormányzati Konferencia is részvételre buzdít.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson ide, ide és ide.

3. Újabb botrány a berlini Die Linke körül, a koalíciós tárgyalás mégis folytatódik

Közel hat héttel a szeptember 20-ai képviselőházi (tartományi parlament Berlinben) választást követően 2026. október 29-én megalakult az új berlini törvényhozás. Az új erőkonstellációban Hendrikje Klein, a Die Linke politikusa lett az új házelnök, miután az alakuló ülésén a jelen lévő 149 képviselő közül 98 szavazott a 46 éves politikusra, míg 42-en ellene, kilencen pedig tartózkodtak. Klein ezzel pártja első képviselője ebben a tisztségben Berlinben – és Hanna-Renate Laurien (CDU/1991–1995) és Cornelia Seibeld (CDU/2023–2026) után a harmadik nő.

Az AfD jelöltje, Martin Trefzer, aki a berlini képviselőház alelnöki posztjára pályázott, végül elbukott a plenáris ülésen tartott szavazás során. A titkos szavazáson Trefzer a leadott 149 szavazatból 40 igen voksot kapott, ami azért érdekes, mert az AfD-frakció mindössze 29 képviselőből áll, így 11 szavazat az AfD köré húzott „politikai tűzfal" ellenére más frakció(k)ból

érkezett. A CDU alelnöki jelöltje, Cornelia Seibeld eddigi elnök többséget kapott: rá 109 képviselő szavazott, 33-an ellene, 6-an pedig tartózkodtak, míg egy szavazat érvénytelen volt. A képviselőház két alelnökét az eljárási szabályzat szerint a második és a harmadik legerősebb frakció, azaz a CDU és az AfD jelöli, ezért a két poszt közül az egyik egyelőre betöltetlen marad.

Szintén múlt heti hír, hogy a Die Linke listavezetőjével és jelenleg a tartományi miniszterelnöki szék várományosával, Elif Eralppal készült Spiegel interjú nyomán egy, az Eralp csapatából származó hibának köszönhetően olyan információk láttak napvilágot, amelyek mélyreható kérdéseket vetnek fel a politikusnő kormányzóképessége körül. Az interjút és a jóváhagyási folyamatot követően (a szerk.: Németországban a szóbeli interjúkat a szerkesztőségek még megküldik jóváhagyásra a politikusoknak) ugyanis a Spiegel birtokába került egy dokumentum, amelyet Eralp szóvivője küldött vissza a szerkesztőségnek, abban azonban véletlenül még benne voltak azok a megjegyzések és észrevételek, amelyeket Eralp és munkatársai hagytak ott. Így például Eralp töröltetni akarta a Spiegel egyik kérdését és saját válaszát egy, az iszlamista terrorizmust támogató személyről, nevezeten Ibrahim Ibrahimról, akit több esetben láttak már a Die Linke-hez közeli politikusokkal mutatkozni, illetve részt vett a párt neuköllni szervezetének választási eredményváróján. Eralp a törlésre vonatkozó kérést egy hosszabb, nyilvánvalóan belső használatra szánt szöveggel indokolta, miért nem kíván név szerint kitérni rá: „Nem tehetem ki magamat és a családomat veszélynek a Spiegel kedvéért" – írta hozzátéve még a kérdést, hogy „Most mit tegyünk? Lemondhatjuk az egész interjút?". A dokumentumban olvasható továbbá az is, hogy ő és férje „félnek ezektől az emberektől". Azt, hogy nyilvánosan nem akar konkrét neveket említeni – például Ibrahimét –, így indokolta: A tartományi bűnügyi hivatal a múltban azt tanácsolta neki, hogy „soha ne említsen konkrét neveket" – írja. „Akkor a szervezett bűnözésről volt szó. Most pedig olyan emberekről van szó, akiknek kapcsolataik vannak a Hamásszal".

Az SPD és a Zöldek továbbra is kitart – a hír és a széleskörű felháborodások ellenére is – egy berlini vörös-zöld-vörös koalíció kialakítása mellett. A Zöldek képviselőházi frakcióvezetője, Bettina Jarasch kifejezte bizalmát Eralp iránt, és így nyilatkozott: „Egy jövőbeli vörös-zöld-vörös koalíció Elif Eralp kormányzó polgármester vezetésével az antiszemitizmus, a szervezett bűnözés és a szélsőségesség elleni küzdelmet fogja kiemelt feladatként kezelni" – mondta Jarasch. Steffen Krach, az SPD berlini elnöke kissé visszafogottabban nyilatkozott és elmondta, hogy számára elsősorban a tartalom a lényeg. „De számomra a három frakció közötti bizalom is fontos, és az elkövetkező hetekben kiderül, hogy ez a bizalom elegendő-e ahhoz, hogy stabil kormányt lehessen alakítani." Mindenesetre elismerte, hogy „itt problémánk van a Hamász-szimpatizánsokkal és a szervezett bűnözéssel. És mindkettő ellen határozottan fel kell lépnünk ebben a városban."

Egyúttal október 31-én a berlini Die Linke megtartotta pártkongresszusát, amelyen arról döntöttek, hogy elfogadják a koalíciós tárgyalásokat megelőző puhatolózó tárgyalások eredményeit és készek a koalíciós tárgyalásokra, így november 2-án a három párt a botrányok ellenére is megkezdi azokat.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson ide, ide és ide.

4. Óvatos bizakodás a gazdaságban, miközben folytatódik a német autóipar mélyrepülése

A Német Gazdaságkutató Intézet (Deutsche Institut für Wirtschaftsforschung – DIW) friss elemzése szerint a német gazdaság teljesítménye – a mostani becslések szerint – az év végére érezhetően fellendülhet. A DIW konjunktúrabarométere októberben 5,6 ponttal 101,5 pontra ugrott, és ezzel idén február óta először haladta meg a 100 pontos „lélektani" határt, amely az átlagos növekedést jelzi. A növekedésért elsősorban az ipari termelés jó mutatói felelnek, a magánháztartások fogyasztói mutatói a magas árak és a stagnáló munkaerőpiac miatt továbbra is visszafogott szintet mutatnak. Az óvatos örömre okot adó ipari helyzet ellenére a DIW véleménye szerint a gazdasági környezet továbbra is kedvezőtlen marad. A kutatók az energiaárakat tartják a legnagyobb bizonytalansági tényezőnek – amíg a Közel-Keleten feszült marad a helyzet, addig minden fellendülést bizonytalannak kell tekinteni, véli a DIW. „Az ipar jelenleg elsősorban az állami védelmi és infrastrukturális megrendelésekből profitál" – mondta Laura Pagenhardt, a DIW szakértője. Ahhoz, hogy ebből tartós fellendülés váljon és a fellendülést ne csak az állami szerepvállalás mozgassa, a magánbefektetéseknek is be kellene indulniuk.

A DIW jelentésével ugyanakkor újabb negatív hírek érkeztek a hosszabb ideje gyengélkedő német autóipar háza tájáról. Előbb a Volkswagen (VW) konszern jelentett be újabb milliárdos veszteségeket az év harmadik negyedévében, majd a mindezidáig jobban teljesítő leányvállalat, az Audi is komoly visszaesésekről volt kénytelen beszámolni. Adózás után az Audi harmadik negyedévben elkönyvelt nyeresége mindössze 95 millió euróra zsugorodott, ami 87%-kal kevesebb mint az előző év azonos időszakában. Ezzel az Audi is egyre nagyobb válsághelyzetben találja magát, amely eredmény mögött elsősorban a kínai üzletág rossz szereplése áll. Itt különösen a belső égésű motorral hajtott járművek értékesítése romlott – mondta Jürgen Rittersberger pénzügyi igazgató. Emellett a fokozódó verseny és a kínai gyártók által az európai piacra gyakorolt egyre nagyobb exportnyomás is terhet jelent. „Ehhez jönnek még a közel-keleti helyzetből fakadó tartós bizonytalanságok és az azzal járó energiaköltség-emelkedés, valamint az amerikai vámok" – közölte tovább az Audi. Az anyacégnél ezzel szemben már sokkal régebb óta küzdenek nehézségekkel. A Volkswagen cégcsoportot különösen rosszul érintette a céghez tartozó Porsche márka jelentős értékvesztése (mely sajtóértesülések szerint elérte a 6,4 milliárd eurót), valamint a konszern jelenleg is zajló átszervezése. Többek között ennek is köszönhetően a harmadik negyedévben a konszern vesztesége körülbelül 5,8 milliárd euró volt, mellyel párhuzamosan árbevétele 6,3%-kal, körülbelül 75,3 milliárd euróra csökkent. A negatív trendekre válaszul a VW már korábban elindított egy átfogó költségcsökkentési programot, amelynek keretében 2030-ig 50.000 munkahelyet szüntetnek meg; jelenleg a vállalat további drasztikus leépítésekről tárgyal a munkavállalókkal. Ennek keretében további 50.000 munkahely, valamint négy németországi gyár sorsa forog kockán.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson ide és ide.

5. A német atomenergia végső nyughelye

Németországban újabb fontos szakaszához érkezett a nagy aktivitású radioaktív hulladék végleges elhelyezésére szolgáló tároló keresése. Az illetékes Szövetségi Végleges Tárolásért Felelős Társaság (BGE) legfrissebb értékelése szerint az ország területének már kevesebb mint öt százaléka jöhet szóba lehetséges helyszínként. A vizsgálatok során fokozatosan szűkítik a szóba kerülő területek körét, elsődleges szempontként a földtani adottságokat és a hosszú távú biztonságot figyelembe véve. Az erre vonatkozó folyamat már 2020 óta tart: a BGE akkor még Németország területének csaknem 54%-át, mintegy kilencven térséget jelölt meg további vizsgálatra érdemes területként; azóta viszont több lépésben szűkült a kör. A Saar-vidék már az első értékeléskor kiesett, Rajna-vidék-Pfalz 2025-ben került le a listáról, idén pedig Szászország, Hamburg, Berlin és Hessen tartományok is kikerültek a helyszínkeresési vizsgálatból. Ugyanakkor a még versenyben maradt területek sem tekinthetők végleges jelölteknek: a most közzétett eredmények egyelőre munkaközi állapotot tükröznek, nem jelentenek kötelező érvényű döntést. A további vizsgálatok során a szakemberek egyre szigorúbb biztonsági követelményeket alkalmaznak, így várhatóan újabb térségek esnek majd ki. A legfontosabb kérdés, hogy az adott földtani környezet képes-e hosszú távon, biztonságosan elzárni a nagy aktivitású radioaktív hulladékot. Erre a célra elsősorban a gránitot, a kősót és az agyagot tartalmazó kőzetképződményeket tartják alkalmasnak.

A vizsgálatok jelenleg többek között Türingia és Szász-Anhalt egyes részeire összpontosulnak. Türingiában Sömmerda járás térsége jutott túl az első két vizsgálati szakaszon, míg Unstrut-Hainich és Ilm járások egyes területei kiestek a további értékelésből. Szász-Anhaltban a sókőzetek különböző földtani formációit, valamint a Harz-hegység egyes részeit vizsgálják. Brandenburgban kisebb sókőzetes területek, Mecklenburg-Elő-Pomerániában pedig csupán egy, Ludwigslusttól délkeletre fekvő térség maradt a lehetséges helyszínek között. Baden-Württembergben a Fekete-erdő két térsége van még versenyben, míg Észak-Rajna-Vesztfáliában csak az északi, Alsó-Szászországgal határos területeken folytatódik a vizsgálat. A következő fontos mérföldkő 2027 vége lehet: a BGE ekkorra kívánja kijelölni azokat a régiókat, amelyekben megkezdődhet a részletesebb, felszíni feltárás. A javaslatokat a nukleáris hulladék elhelyezésének biztonságáért felelős szövetségi hatóság (BASE) értékeli, a következő szakasz helyszíneiről pedig a Bundestagban születik majd végső döntés. A végleges tárolónak legalább 300 méterrel a felszín alatt kell elhelyezkednie, és legalább százméteres kőzetrétegnek kell körülölelnie, amely természetes védőgátként szolgál.

A feladat komolyságát jól érzékelteti, hogy Németországnak mintegy 27 ezer köbméternyi, több mint hat évtizedes atomenergia-termelésből származó nagy aktivitású radioaktív hulladék számára kell végleges tárolót találnia. A cél pedig nem kisebb, mint egy olyan helyszín feltárása, amely akár egymillió éven át is biztonságosan elszigeteli a veszélyes anyagokat. A hulladékot jelenleg országszerte tizenhat felszíni átmeneti tárolóban tartják. Bár az utolsó német atomerőművek 2023 áprilisában leálltak, az atomenergia örökségének kezelése továbbra is jelentős feladatként szerepel az ország „to-do listáján”. Egy biztos: a jelenlegi ütemezés szerint a végleges helyszínről legkésőbb 2050-ig kell döntésnek születnie.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson ide és ide.

6. Feszültségekhez vezethet-e az új államfőjelölt személye az Unió-pártok között?

Láthatólag egyre kényesebb kérdéssé válik az Unió-pártok között az államfő jelöltállítás témája. Azt követően, hogy előző heti pártkongresszus során a CSU vezetősége ismételten Ilse Aigner, bajor parlament elnökének jelöltsége mellett szállt síkra most a CDU is – egyelőre nem hivatalosan – saját jelöltötlettel állt elő. Ugyanakkor Ines Claus, a hesseni CDU frakcióvezetőjének informális megnevezése a párton belül is sokaknak meglepetést okozott. Claus az ARD-nak nyilatkozva hangsúlyozta: „Jelenleg a párton belül mindössze egy profilvitát folytatunk, és számos fontos szempontot azonosítottunk."

A Bundestag legnagyobb frakciójaként a CDU/CSU a következő szövetségi elnökválasztáson az elsődleges jelölési jogot fenn kívánja tartani magának. Hivatalosan eddig csak a CSU állított jelöltet, s Friedrich Merz kancellár egyelőre nem nyilatkozott az ügyben. Sajtóértesülések szerint a kérdést november 9-én fogják megvitatni a CDU pártvezetői testületeiben. Aigner erős jelöltnek számít, ugyanakkor az utóbbi időben egyre több hang hallatszott a CDU-ból, amelyek egy, a saját pártjuk soraiból származó jelöltet követeltek. Ezzel összefüggésben Thorsten Frei (CDU), az Unió-pártok frakcióvezetője a Welt TV-nek nyilatkozva Julia Klöcknert, a Bundestag elnökét, Karin Prien (CDU) oktatási minisztert, illetve Annegret Kramp-Karrenbauer volt CDU-elnököt és védelmi minisztert – aki jelenleg a Konrad-Adenauer-Alapítványt vezeti – nevezte meg potenciálisan alkalmas jelöltként. Kramp-Karrenbauer és Prien azonban állítólag kevés támogatást élveznek a CDU-n belül egy esetleges jelöltséghez. Ezzel szemben Klöckner esetleges jelöltsége a koalíciós társ SPD számára lehet elfogadhatatlan. Az idő mindenesetre egyre jobban sürgeti a pártokat – 2027. január 30-án a Szövetségi Közgyűlésnek már döntenie kell az új államfő személyéről.

Német nyelvű összefoglalóért kattintson ide és ide.

Impresszum
Magyar Német Intézet az Európai Együttműködésért
Igazgató: Dr. Bauer Bence LL.M.
Felelős munkatársak: Dobrowiecki Péter, Szalontai Petra, Fonay Tamás Álmos
Székhely: 1113 Budapest, Tas vezér utca 3-7.
Web:
www.magyarnemetintezet.hu
E-mail: mni@mcc.hu